

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010413
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2119010413.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Slivenskej a prísediacich A. B. C. a D. E., v trestnej veci vedenej proti obžalovanej F. G., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 25. 09. 2025 takto

rozhodol:

Obžalovaná:

F. G. H. I. F. J. H. K. L. M., nar. XX. XX. XXXX v E., bytom I. – N., N. XX,

uznáva sa za vinnú, že

v presne nezistenej dobe od konca októbra 2016 do presne nezistenej doby decembra 2017, v Leopoldove a na rôznych miestach v I. v časti Šulekovo, zneužila vek a zdravotný stav poškodenej O. B., nar. XXXX, ktorá trpí organickou poruchou osobnosti s atrofiou mozgu, v dôsledku ktorej nevedela rozpoznať dôsledky svojho konania, a pod zámienkou, že potrebuje peniaze na vybavenie úveru v banke a vyplatenie exekúcií postupne od poškodenej O. B. vylákala peniaze minimálne vo výške 10.823 Eur a zlaté šperky v hodnote najmenej 280 Eur, z ktorých sumu 200 Eur jej vydala, pričom poškodenej tvrdila, že tieto peniaze jej vráti, keď vyplatí exekúcie a predá byt v E., v skutočnosti však bolo zistené, že obžalovaná F. G. žiaden úver nevybavovala a ani nevlastnila byt v E., peniaze nevrátila, čím poškodenej O. B., bytom I. – N., spôsobila škodu vo výške minimálne 10.903 Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchala na chránenej osobe, teda osobe vyššieho veku a chorej osobe,

č í m s p á c h a l a

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá a zároveň sa jej ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej ustanovuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanej ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona sa obžalovanej ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaná povinná nahradiť poškodeným O. B., nar. XX. XX. XXXX, a J. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom I. – N., K. XXXX/XX, spoločne a nerozdielne škodu vo výške 10.803 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodených O. B., nar. XX. XX. XXXX, a J. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom I. – N., K. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. – N., K. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13. 02. 2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvinenú F. G. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona, ktorý mal byť obvinenou spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Okresný súd Trnava rozhodol dňa 29. 09. 2020 rozsudkom, sp. zn. 3T/11/2019, ktorým uznal obžalovanú F. G. za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona na skutkovom základe bližšie tam špecifikovanom, za čo jej bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženej jej rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/34/2018 zo dňa 22. 03. 2018, právoplatným dňa 22. 03. 2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň bola obžalovaná zaviazaná k náhrade škody poškodeným O. B. a J. B. spoločne a nerozdielne vo výške 43.923 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná odvolanie čo do výroku o vine a treste.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3To/7/2021 zo dňa 07. 09. 2021, napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že povinnosťou okresného súdu bude zopakovať dokazovanie (a v prípade potreby doplniť) vo vzťahu k preukázaniu skutočne vzniknutej škody ako aj preukázaniu toho, či poškodená odovzdávala finančné prostriedky výlučne obžalovanej alebo aj tretím osobám. Okresný súd tiež opätovne vypočuje poškodených, prihliadne na dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, preukazujúce výber a odovzdávanie finančných prostriedkov obžalovanou, opätovne preskúma záznam OR PZ Trnava zo dňa 22. 11. 2018 a dôsledne posúdi špecifikáciu uplatneného nároku na náhradu škody v kontexte všetkých doposiaľ vykonaných dôkazov. Rovnako vykoná dokazovanie vo vzťahu k rozdielu uplatneného nároku na náhradu škody poškodenou v rozsahu 55.000 Eur, vyzve poškodenú na doplnenie, resp. objasnenie a špecifikáciu, v čom spočíva rozdiel uplatneného nároku na náhradu škody oproti podanej obžalobe a až po takto vykonanom a doplnenom dokazovaní okresný súd vo veci opätovne rozhodne, v závislosti od ustálenia výšky spôsobenej škody skutok správne právne kvalifikuje.

Na prejednanie veci súd nariadil hlavné pojednávanie, a keďže obžalovaná vyjadrila nesúhlas so zmenou zloženia senátu, ku ktorej zmene došlo ku dňu 01. 06. 2022, hlavné pojednávanie súd pri viazanosti uznesením odvolacieho súdu vykonal znova (§ 277a ods. 1 Trestného poriadku).

Postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku poškodení na hlavnom pojednávaní predniesli nárok na náhradu škody, a to poškodená O. B. v sume 40.923 Eur a poškodený J. B. v sume 43.000 Eur. Súčasne bol prečítaný návrh poškodených na náhradu škody uplatnený v prípravnom konaní, a to poškodenou O. B. vo výške 55.000 Eur (č. I. 61), poškodeným J. B. vo výške 40.000 Eur (č. I. 42) a poškodeným F. B. vo výške 15.000 Eur (č. I. 66).

Vzhľadom na splnenie podmienok pre konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítaná výpoveď obžalovanej F. G. z prípravného konania zo dňa 08. 06. 2018 (č. I. 25 – 29), ktorá uviedla, že je pravda, že jej O. B. požičala peniaze, ale asi okolo 3.000 – 3.500 Eur, maximálne do 4.000 Eur. Sľúbila jej, že jej to vráti, ako pôjde do roboty. Peniaze jej požičala niekedy minulý rok, a to po čiastkach 500 Eur, 300 Eur, 700 Eur, možno jej raz dala aj 800 Eur, a to tak, že buď jej ich priniesla k nim alebo ju osobne vozila k bankomatu VÚB banky v Leopoldove. Chodili len oni dve. Niekedy robila výbery z jej účtu aj ona osobne, O. B. jej dala bankomatovú kartu a aj jej povedala PIN kód, a to tak asi 3 – 4-krát. Takto vyberala peniaze v bankomate v Leopoldove a raz aj v Piešťanoch, a to vo výške 300 Eur alebo 250 Eur. Podľa nej O. B. nie je v poriadku, je narušená na hlavu. Jej muž z nej chcel spraviť nesvojprávnu osobu, ale sa mu to nepodarilo. Napožičiavala peniaze hlavne cigáňom po celom N. a teraz to hádže na ňu.

S O. B. sa stretla u tety F. G. v N., asi 2 roky dozadu. Boli pri tom aj P. G.. Raz stretla O. B. pri Jednote v N., dosť dlho po prvom stretnutí. Zavolała ju domov, povedala jej, že má dlh na elektrike, že keby si mala od niekoho požičať, tak by si požičala, ale že nemá jej kto požičať. Na to ona povedala, že by jej požičala aj s úrokom. Dohodli sa, že jej požičia 200 Eur a vráti jej 250 Eur, potom jej doniesla peniaze domov. Na termíne a spôsobe splatenia pôžičky sa nedohodli. Poškodenej povedala, že ak bude mať, tak jej dá v najkratšej dobe. Dôvodom ďalších pôžičiek bolo, že jej vždy na niečo chýbalo, napr. na splátku auta, požičiavala jej, aj keď chodila hrať automaty, požičiavala jej na hocičo. Nepovedala jej, že si peniaze požičiava, aby mohla hrať automaty. Uvádza jej hocičo, napr. že musí ísť k doktorovi. O. B. peniaze nevrátila, lebo nie je zamestnaná, nemá z čoho. O. B. jej hovorila o svojich zdravotných problémoch, že ju muž vozí na psychiatriu, že bola hospitalizovaná v Pezinku, a aj po týchto informáciách si od nej peniaze požičiavala, ešte asi 400 – 500 Eur. O. B. jej dala aj zlaté dámske náušnice a pánsky prsteň, ktoré založila potom v záložni C. L. I. a dostala za to 280 Eur, z toho dala 200 Eur O. B. a nechala si 80 Eur. Iné cennosti jej O. B. nedala. Cennosti jej O. B. doniesla, lebo ich chcela založiť sama, ale nemala občiansky, preto ju požiadala, aby ich založila. Išli spolu do záložne, Tancíková čakala v aute a potom jej len dala papier o založení vecí. Za O. B. chodila najprv modrým Peugeotom 406, s piešťanským evidenčným číslom, potom Ford Mondeo, evidenčné číslo NM, možno 012. Peugeot jej kúpila mama, Mondeo má z požičovne z Nového Mesta nad Váhom a spláca ho. Peugeot bol evidovaný na jednu cigánku z Piešťan, Mondeo je písané na požičovňu. Určite má exekúcie, a to za dopravné pokuty, za pôžičky zo spoločností Provident, Pohotovosť, Rýchle prachy a také blbosti. Pri komunikácii s O. B. používala telefónne čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX. P. G. nebola pri požičiavaní peňazí, ona P. G. na úvere koncom roka 2016 neručila, nemá s čím. Byt v E. nevlastnila, iba dom, ktorý patril otcovi, prepísal ho na ňu, ale predali ho v rokoch 2007 alebo 2008. Deťom založili účet v B., čísla nevie, ani či sú zrušené. Aj O. B. uvádzala, že potrebuje peniaze na exekúciu. Požičala jej vtedy 320 Eur, mala jej vrátiť 500 Eur. Peniaze na splatenie exekúcie nepoužila, prehrala ich v herni. Nepovedala jej, že keď splatí exekúcie, tak sa jej odblokuje majetok a vráti jej peniaze, lebo nemá žiadny majetok. Doklad o pôžičkách nemá, papier má O. B.. Ona si písala na papier, že jej požičiava, aj čiastku, a potom jej to podpísala. Sumy uvedené na papieri sú pravdivé. Pokiaľ sa na papieri uvádzajú dátumu 09. 11. 2017, 10. 11. 2017, 15. 12. 2017, sumu 320 Eur jej požičala asi 09. 11. 2017, 10. 11. 2017 jej požičala 250 Eur a ostatné sumy jej boli požičané v iných dňoch, nevie, či pred alebo potom, ale sumy sú pravdivé.

Svedkyňa – poškodená O. B. na hlavnom pojednávaní (č. I. 615 – 618) uviedla, že obžalovaná si od nej požičiavala veľa peňazí, ktoré jej nevrátila. Bola to suma 40.923 Eur a potom aj ďalšie čiastky – 7.000 Eur, 8.000 eur, 5.000 Eur. Peniaze jej dávala v hotovosti a tiež si vyberala z účtu peniaze sama, nechcela jej vrátiť bankomatovú kartu. Obžalovaná jej stále tvrdila, že v Piešťanoch predala byt a že jej tieto čiastky vráti. Peniaze potrebovala na exekúcie a že ešte jej nenabehli peniaze za byt. Sumu 40.923

Eur jej dávala po menších čiastkach, a to od roku 2016 do pol roka 2023. Dovtedy jej stále požičiavala peniaze a mala jej ich vrátiť, keď dostane peniaze za byt. Pri odovzdávaní peňazí nebol nikto prítomný. Sumu 40.923 Eur jej dala za obdobie 8 rokov, peniaze mala, lebo pracovala a popritom dostávala aj dôchodok. Doma mala hotovosť asi 20.000 Eur, tá patrila jej synovi. Aj tieto peniaze poskytla za účelom pôžičky. Syn mal uloženú hotovosť doma v obývačke na K. XX L. N.. Syn o požičaní peňazí mal vedomosť, povedala mu, že ju požičia jednej pani, súhlasil, aj mu povedala meno pani. Q. požičala F.. Manžel nemal hotovosť uloženú doma. Peniaze, ktoré požičala obžalovanej, si požičala aj od nebankových inštitúcií – Profikredit, aj nejaká VÚB, už si presne nepamätá. Z VÚB si požičala najskôr 1.500 Eur, potom 2.000 Eur, z Profikreditu 1.900 Eur, 2.000 eur a ešte 3.000 Eur. Keď jej prišli peniaze na účet, dala ich obžalovanej. Nikomu inému ich neodovzdávala. P. G. pozná, je to slobodná mamička zo N., jej požičala cca 5.000 – 6.000 Eur v rokoch 2014 – 2015. Peniaze mala z vlastných zdrojov, G. jej peniaze nevrátila.

Bankomatová karta, ktorú používala obžalovaná, patrila k účtu vo VÚB. PIN kód jej uviedla, obžalovaná si prostredníctvom karty vybrala 8.000 – 10.000 Eur. Kartú mala dosť dlho, obžalovaná jej ju nechcela vrátiť, až po jeden a pol mesiaci. V zošite si písala prehľad o požičaných peniazoch, prevzatie peňazí jej obžalovaná nepodpisovala. Ona si požičiavala peniaze aj od A. L., a to 240 Eur, od L. R. 500 S., od N. F. 500 S., od A. C. 600 S., od Rastislava Bakeša 2.000 Eur, viac nevie. Požičala si ich asi v období rokov 2017 – 2018 a dala ich obžalovanej. Keď požičiavala peniaze obžalovanej, bola po operácii meningeónu v Bratislave. Obžalovaná vedela o jej veku, že je dôchodkyňa, aj o zdravotnom stave.

Okrem P. G. iným osobám peniaze nepožičiavala. L. G. pozná, nijako jej nepomáhala, ani finančne. Pozná aj F. C., tej peniaze nepožičiavala. S obžalovanou nikdy nespisovala písomný doklad o pôžičke. Vyšetrovateľovi predložila evidenciu platieb, ktorú si viedla v zošite. Poberá dôchodok vo výške 611 Eur. Na náklady domácnosti dáva polovicu manžel, ona do 200 Eur. Chod domácnosti financujú spolu. Syn si nechal doma úspory v roku 2016, teraz má 45 alebo 46 rokov. Úspory si nechal u nich, lebo si chcel kúpiť auto, nevedel, kedy si ho kúpi a nechcel zbytočne vkladať do banky. V minulosti sa nestalo, že by si syn nechal peniaze doma, lebo si nechcel kúpiť väčšiu vec. Syn odovzdal úspory priamo jej, nikto pri tom nebol. Peniaze prepočítala, bolo tam rovných 20.000 Eur. Aj keď vedela, že syn má peniaze odložené na auto, požičala ich obžalovanej, lebo si myslela, že jej ich zanedlho vráti. O požičaní peňazí obžalovanej vedel manžel, moc s tým nesúhlasil. Napriek tomu jej peniaze dala a neboli jej vrátené. O sume 40.923 Eur vie z vyšetrovacieho spisu. Obžalovaná jej nepotvrdila prevzatie požičanej sumy, sama si to značila do svojho zošita. Manžel nevedel o tom, že obžalovaná mala platobnú kartu, lebo by jej nadával. Nepovedala o tom nikomu. Peniaze poskytovala obžalovanej raz za 10 dní a sumu 40.923 Eur, ktorú si uplatňovala pred vyšetrovateľom ako náhradu škody, tvorili čiastky 2.000 Eur, 1.500 eur, 1.900 Eur, 1.900 Eur, 2.500 eur, 7.500 Eur, 8.400 Eur, 2.800 Eur, 2.600 Eur, 1.800 Eur, 2.300 Eur, 1.900 Eur, 2.800 Eur, 2.500 Eur, 3.200 Eur, 3.600 Eur, tak nejak, potom ešte čiastky 7.000 Eur, 8.000 Eur, 5.000 Eur.

Pôžičky, ktoré si zobrala od nebankových inštitúcií, splácala ona, lebo to boli čiastky 115 Eur, 110 Eur a to sa dalo z dôchodku, bol tam vysoký úrok. V tom čase mala dôchodok okolo 550 Eur. V minulosti náklady na domácnosť uhrádzali spolu s manželom, možno to bolo na každého 150 Eur.

Druh obžalovanej sa volá J. P., jemu peniaze neodovzdávala nikdy. Peniaze si požičiavala aj od A. L. (240 Eur), L. E. (1.000 Eur), L. T. (600 Eur), S. C. (1.300 Eur), F. N. (400 Eur) aj od A. G. (800 Eur). Povedala im, že nemá vyrovnané účty za elektrinu a plyn, boli to jej kamarátky a požičali jej. Požičiavala si od nich v roku 2016 a 2017. Nemala s nimi spísanú zmluvu o pôžičke, prevzatie peňazí potvrdzovala iba p. C.. Požičané peniaze dala G., a to dobrovoľne, úrok si nedohodli. Podala trestné oznámenie, aby bola obžalovaná naľakaná a peniaze jej vrátila. Účet vo VÚB, ku ktorému mala kartu, bol len jej, manžel mal svoj účet. Výšku peňazí na účte si nepamätá, obžalovaná jej vyberala po malých čiastkach a hrávala automaty. Na tento účet chodili len jej príjmy, peniaze z bankomatu si vie vybrať.

Postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná časť výpovede svedkyne – poškodenej z prípravného konania zo dňa 13. 06. 2018 (č. I. 51 – 56; č. I. 55), pričom na vysvetlenie rozporov uviedla, že peniaze obžalovanej požičiavala do decembra 2017 a pokiaľ uvádzala na hlavnom pojednávaní rok 2023, myslela si, že to má byť spolu, preto to povedala. Do roku 2017 to bola suma 40.923 Eur, po podaní trestného oznámenia obžalovanej peniaze ešte požičiavala. Pokiaľ aj na hlavnom pojednávaní uvádzala, že syn vedel o požičívaní peňazí, myslí si, že vedel. Nevie, prečo uvádzala, že syn o tom nevedel, je to už domotané. Vopred o tom syn nevedel, až následne. Zotrváva na výpovedi z prípravného konania, kde uvádzala, že s manželom mali peniaze dom, a to úspory vo výške 13.000 – 14.000 Eur, ktoré dala obžalovanej. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní uvádzala, že doma spoločné peniaze nemali, už to presne nevie, je to domotané.

Postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola tiež prečítaná časť výpovede svedkyne – poškodenej z prípravného konania zo dňa 07. 02. 2018 (č. I. 43 – 48; č. I. 47), pričom na vysvetlenie rozporov svedkyňa – poškodená uviedla, že P. G. požičiavala peniaze v roku 2016.

Ďalej postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná časť výpovede svedkyne – poškodenej z prípravného konania zo dňa 13. 06. 2018 (č. I. 51 – 56; č. I. 56), pričom na vysvetlenie rozporov svedkyňa – poškodená uviedla, že je pravda to, čo bolo prečítané, že okrem G. a G. dala peniaze aj inej osobe, ktorú nechcela menovať. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní uvádzala, že inej osobe peniaze nepožičiavala, bolo to preto, lebo si to už nepamätá.

Po predložení listiny – potvrdenia o prevzatí hotovosti (č. I. 156) svedkyňa – poškodená uviedla, že je to listina písaná ňou a ide o peniaze, ktoré dávala obžalovanej a obžalovaná jej to aj podpísala. Ostatné čiastky, ktoré jej požičala, obžalovanej podpisovať nedávala, lebo jej dôverovala.

Svedok – poškodený J. B. na hlavnom pojednávaní (č. I. 638 – 640) uviedol, že uviedol, že asi pred 7 rokmi Rómovia kontaktovali jeho manželku, vedeli, že je psychiatrický pacient a dá sa ľahko ovplyvniť, nič im nebránilo, aby ju mohli využívať, ťahali z nej peniaze, prišli za ňou, keď nebol doma, a zobrali ju do banky. Bol s ňou vybaviť nový občiansky preukaz, ktorý jej zobral, aby si cez ňu nevybavovali pôžičky. Obrali ju o zlaté šperky a peniaze, mohlo to byť okolo 70.000 Eur. Nahovorili ju na to, že zdedili alebo že majú nejaký byt a že to všetko vrátia. Doma držali veľké peniaze, zmizli aj synove, potom ho ľudia kontaktovali, či o tom vie. Vtedy bol pracovne činný a nezdržoval sa toľko doma. Manželka robila ekonómku, s financiami, veril jej. Manželka spomenula Bihariovú, jej druhu a ešte nejakú Rómku. Manželka je dôverčivý človek, bola na operácii hlavy, nedokáže rozlíšiť dobro od zla, je obmedzená aj v spôsobilosti na právne úkony. G. pýtala pôžičku, že má byt, ktorý treba vyplatiť, že potrebuje 5.000 Eur, potom 7.000 Eur a takéto vybavovačky. On G. a jej druhu videl len raz, prišiel k nim do dvora, zatajovali sa, boli na neho agresívni. Vie, že si manželka požičiavala od známych a nebankových inštitúcií, všetko to vyrovnal. Manželka zobrala z domu aj spoločné peniaze, na určitom mieste mali hotovosť a tá zmizla, bolo to určite 10.000 Eur. Doma mali uložené aj synove peniaze, asi 10.000 Eur, presná výška je uvedená v spise. Manželka mala Bihariovej požičať v súhrne 70.000 Eur.

Manželke diagnostikovali tumor na mozgu, zo začiatku po operácii sa to javilo, že je všetko v poriadku, ale po čase bolo na nej vidno, že nie. Na operácii bola pred 11 rokmi, problémy sa začali po roku, postupne sa zhoršovali. Bola to zúbdlivosť a ťažko povedať, v čom problémy spočívali, on badal zmeny. Návrh na obmedzenie spôsobilosti podal aj kvôli prípadu s Rómami a s G., všetko prepísal na syna, aj dom, aby ho neprepísala na nich. Ešte teraz chodia G. sesternice a pokúšajú a vyvolávajú jej. Civilnú žalobu nepodal, lebo od nej sa nedočká ani jedného eura, principiálne chce, aby bola potrestaná a nemohla už toto páchať. On nebol prítomný pri odovzdaní peňazí niektorému zo šulekovských Rómov. Manželka mu spomínala G., že potrebuje peniaze na byt, potom ešte nejaká jej sesternica. Manželka sa mu priznala, Bihariová je zosnovateľkou podvodu, je si tým 100 %-ne istý a vypovedá pod prisahou. Nikdy na vlastné uši nepočul, že by sa manželka dohadovala na pôžičke s G.. Pri návšteve G. zbraň nemal. Sumu 70.000 Eur určil tak, že zrátal všetko, čo im chýbalo a tak isto sa ohlásili aj známi, ktorým všetkom vracal, a boli to aj sumy z nebankoviek. Evidenciu ohľadom peňazí doma si nevedol, ale manželka si viedla. Nevie, akú sumu peňazí mali doma uloženú na osobnú potrebu, ale veľa, lebo podnikal, darilo sa im, nezaoberal sa tým, že niečo chýba. Aj syn si u nich uložil peniaze, dal ich jemu, lebo nechcel nechávať peniaze doma u seba, lebo býval sám a bolo to asi 6 rokov dozadu. Bola to suma 10.000 – 15.000 Eur, peniaze asi prepočítal, uložil ich v šuflíku v jednej z detských izieb. Nie pravidelne, ale v minulosti sa stalo, že si syn nechal u nich peniaze doma. Syn mal autodopravu, darilo sa mu, ale bankám neveril a nechával si peniaze doma. Keď syn nechával doma peniaze, u manželky sa začali prejavovať postoperačné syndrómy a bola ľahko zmanipulovateľná. O úschove peňazí syna manželka vedela, starala sa o financie. Vie, že manželka dala peniaze aj iným Rómom, ale nevie, či sa to týka tejto veci, lebo už dali ďalšie trestné oznámenie, páchatelov nepozná. Mená iných Rómiok mu manželka povedala, ale nepamätá si ich. Hotovosť mali doma vždy, časovo to ohraničiť nevie.

Svedok – poškodený F. B. na hlavnom pojednávaní (č. I. 640 – 641) uviedol, že s odstupom času si veľa nepamätá, vie, že mama mala dávať G. peňažné čiastky na viackrát. Nevie, aká bola celková suma. G. ju nakontaktovala, údajne, že potrebuje vyplatiť nejaký byt alebo niečo zaplatiť. Nevie, či jej dávala nejaké šperky, vie len o peniazoch, boli to spoločné peniaze rodičov. Nevie, či mali byť odovzdané aj peniaze patriace jemu, možno to bolo nejakých 1.000 alebo 2.000 Eur, je to dlhá doba. Nemyslí si, že u rodičov si odkladal peniaze. Otec prišiel na to, že mama požičiavala peniaze, prišiel aj papier od spoločnosti, v ktorej si mama požičala. S mamou sa o pôžičkách bavil až potom, ako to vysvitlo, a otec podal trestné

oznámenie. O tom, že mama požičiavala peniaze, sa dozvedel od otca. Prečítal si, že je zo N., možno by ju z videnia poznal, ale nevie, ktorá to je.

V roku 2016 – 2017 bola mama po operácii nádoru a bola ľahko ovplyvniteľná. Po operácii zostala spomalená, nevie, ako to nazvať. Od doby po operácii mama nemôže sama narábať s financiami. V minulosti bývali všetci spolu, takže peniaze mal doma. Možno si nejaké nechával u rodičov, ale nevie, aké to boli čiastky, mal autodopravu a bol odcestovaný.

Postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 02. 07. 2018 (č. I. 62 – 68; č. I. 66), pričom svedok zotrval na výpovedi z prípravného konania, keď uvádzal, že na prelome rokov 2016 – 2017 si nechal u svojich rodičov peniaze, minimálne 15.000 Eur, z dôvodu, že často nebýva doma a aby ich rodičia mohli použiť v prípade, že budú potrebovať, vtedy rozmýšľali o obnove fasády domu. Peniaze dal otcovi, nevie, kam ich uložil. O tom vedela aj mama. O peniaze sa potom nezaujímal, nechýbali mu. Na jar 2017 prišiel za ním otec a povedal mu, čo sa stalo, teda, že mama napožičiavala peniaze a niekomu ich dala, aby si povyplácal dlhy, že za ňou údajne prišli s tým, že majú exekúcie, a keď si ich povyplácajú, tak jej to vrátia aj s úrokmi. Mama takto mala zobrať aj jeho peniaze, čo mal u nich, a dala ich tým osobám. Mama peniaze mala dávať nejakým Rómom zo Šulekova, nevie, o koho sa jedná. O tom, čo spravila mama, vie len sprostredkovane od otca. Rozprával sa s mamou o tom, čo spravila, hovorila mu, že ich určite vrátia, že už im len trochu dá peňazí a potom jej to vrátia. Dozvedel sa, že konanie mamy pokračovalo až do zimy 2017.

Svedok rozpor medzi výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní vysvetlil odstupom času. Nepamätá si, či sumu 15.000 Eur, ktorú mal dať otcovi, otec prepočítaval. Nepamätá si, ako boli dohodnutí na tom, do kedy bude u nich tá čiastka uložená. Žalobu na súd na plnenie ohľadom 15.000 Eur nepodal. Nebol prítomný pri odovzdávaní peňažných prostriedkov mamou F. G. ani nebol svedkom ich vzájomnou komunikácie. Nemá vedomosť o tom, že by mama požičala peniaze aj iným Rómom v N.. V tej dobe, keď to začalo, vedel, že sa tá pani volala G., teraz to meno vie z predvolania súdu. Možno to doma rodičia spomenuli pri rodinnej rade, ale nevenoval tomu pozornosť. Spomínala sa iba jedna osoba. Sumu 15.000 Eur má z podnikania v doprave po dobu 12 rokov.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne P. G. zo dňa 13. 06. 2018 (č. I. 69 – 71), ktorá uviedla, že asi 1,5 roka dozadu ku koncu materskej, na ktorej bola do novembra 2016, bola u nich na návšteve F. G., keď prišla náhodou aj O. B., dovtedy sa oni dve nepoznali. V lete 2017 prišla k nej obžalovaná, či nepozná niekoho, kto by jej požičal peniaze, že ich súrne potrebuje. Ona nevedela o nikom. Asi týždeň – dva na to stretla O. B. pred O. L. N., rozprávali sa, prišla k nim F. G.. Ku koncu týždňa prišla k nej F. G., či nepotrebuje zarobiť peniaze a že by ich mohli zarobiť od O. B.. Po prinesení papiera z Poštovej banky volala F. G. O. B. a dohodli si stretnutie na autobusovej zastávke v N. pri cintoríne. Ona zostala doma, G. jej nepovedala, čo ide spraviť. Po asi hodine sa F. vrátila s tým, že za chvíľu bude mať peniaze, že musia čakať len na telefonát od O. B., ktorá mala ísť do banky do Hlohovca vybaviť úver. Po 35 – 45 minútach zavolala O. B., že za chvíľu bude vystupovať v N., že ide autobusom z I., aby ju tam F. G. čakala. G. jej navrhla, aby išla s ňou pre peniaze, že bude len prikyvovať, že áno, že Andrea potrebuje peniaze na svoj účet, ktorý má zablokovaný. Išli spolu k zastávke, stretli sa s O. B., ktorá odovzdala G. peniaze v obálke, Andrea zobrala peniaze a povedala B., že to ide rýchlo vybaviť a potom jej zavolá. Nevie, čo tým myslela. Po odchode O. B. jej F. G. z obálky od B. dala 2.500 Eur a povedala jej, že je to to polovica z toho, čo jej dala O. B.. Peniaze minula pre vlastnú potrebu. B. nevedela, že od G. dostala 2.500 Eur. Priamo pri tom, ako O. B. dala peniaze G., bola iba raz, keď jej dala 5.000 Eur a z toho polovicu dala G. potom jej. Z počutia vie, že B. dávala G. peniaze dlhšiu dobu, možno pol roka alebo rok, pol roka určite, pokiaľ to nezistil manžel B.. Nevie povedať celkovú sumu, ktorú dala B. G., ale počula od druhých, že G. si za peniaze od B. kúpila auto Ford Mondeo a videla, ako sa na ňom F. vozila, malo evidenčné číslo NM. Tiež počula, že F. si pokupovala za peniaze od B. zlato, šperky, aj chvíľu videla, že chodila ovešaná zlatými šperkami. Nevie, že by G. niekde pracovala, pokiaľ vie, len poberá príspevky od štátu. Nevie, prečo dala na zastávke B. G. 5.000 Eur, nevidela ani papier z banky, čo priniesla G. vtedy do domu. Vie, že O. B. mala nádor na hlave, že ho mala vyoperovaný, že chodí na prehliadky do Bratislavy, má užívať lieky, ale vraj ich neužíva, preto sa dostala do zlého zdravotného stavu, o čom vie od jej manžela s rozhovorom, ktorý si ako okoloidúca vypočula. O zdravotných problémoch B. G. nepovedala, ona to už sama vedela, že B. má problém s hlavou a môže od nej vylákať peniaze. Nevie, že by G. vlastnila byt alebo dom, alebo že by si od jesene 2016 vybavovala nejaké úvery. B. priamo jej peniaze nikdy nedala. Len počula, že B. dávala peniaze aj iným osobám ako G., nikdy pri tom ale nebola.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka O. G. zo dňa 18. 09. 2018 (č. I. 72 – 74), ktorý uviedol, že s F. G. sa stretol asi 5-krát, naposledy 08. 08. 2018, keď mu bola podpísať čestné prehlásenie (č. I. 75), že používa motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, evidenčné číslo: U., vlastníkom a držiteľom ktorého je spoločnosť Carsold, s. r. o. Vozidlo používa F. G. a videl na ňom aj J. P., ktorý auto šoféroval. F. G. vozidlo používa nepretržite od 20. 05. 2017, má ho k dispozícii, hradí si opravy a platí zaň poisťku, od tohto dátumu u neho s autom nebola. O užívaní vozidla majú iba ústnu dohodu a čestné prehlásenie. Dohodli sa, že G. odkúpi vozidlo do osobného vlastníctva za 500 Eur, čo sa ale nestalo. Za používanie auta neplatí nájom, auto iba servisuje a platí poisťku, teda udržiava auto v pojazdnom stave. Platby za auto neprebehli žiadne, lebo k odkúpeniu auta nedošlo. Za užívanie auta neplatí nájom, auto je staré, dosť ojazdené, preto je rád, že sa o neho stará a nemá s ním problémy.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne A. G. zo dňa 25. 10. 2018 (č. I. 76 – 77), ktorá uviedla, že niekedy pred Vianocami v roku 2016 ju kontaktovala O. B., že súrne potrebuje peniaze pre najlepšiu priateľku, ktorá sa dostala do exekúcií. Hneď v ten deň prišla k nej domov do Serede, niekto ju priviezol, nepovedala kto. Zopakovala, že súrne potrebuje peniaze pre dobrú priateľku, ktorá sa dostala do exekúcií, meno jej nepovedala. Ako spolužiačke jej verila, v ten deň jej preto požičala 400 Eur s tým, že jej vráti hneď, ako bude mať. Papier o tom nespísali. Videla, ako nasadla do tmavočerveného osobného auta, možno bordovej farby, na miesto spolujazdca. Asi o týždeň jej O. B. zavolala znovu, že potrebuje ešte raz takú čiastku a pre peniaze si prišla krátko po telefonáte v ten istý deň. Povedala, že peniaze potrebuje zase pre dobrú priateľku, ktorá keď zaplatí poslednú splátku, tak jej otvoria účet, lebo ho mala vraj zablokovaný. Dala jej teda ďalších 400 Eur. Mala nachystaný aj doklad o odovzdaní peňazí, ale nakoniec ho B. podpísať nedala, verila jej a stále jej opakovala, že peniaze jej vráti a môže jej veriť. Po odchode ju nesledovala, bolo to ešte pred Vianocami 2016. Po nejakej dobe, asi stále pred Vianocami, jej B. znova volala, ale už jej nepožičala, a preto chcela radu, kto by jej mohol pomôcť. Odkázala ju na ďalšiu spolužiačku S. C.. V januári 2017 jej opäť volala B., opätovne pýtala peniaze, konkrétne 126 Eur opätovne pre priateľku, opakovala, že má stále exekúcie, že jej neotvoria účet, že ho má stále zablokovaný. Peniaze jej nepožičala a B. si pýtala číslo na L. E., ďalšiu spolužiačku. V máji 2017 mali stretávkou zo strednej školy, O. B. na tejto nebola. Rozprávala sa s S. C. a L. E. a zistila, že všetky B. požiali peniaze. Ona 800 Eur, S. C. 1.300 Eur a Viera Pobjecká 1.000 Eur, ani jednej peniaze nevrátila. Z rozhovoru s ostatnými vyplynulo, že Tancíková volala aj ďalším spolužiačkam, žiadna jej už nepožičala. Všetky tri išli za Tancíkovou domov v lete 2017, mali so sebou spísané uznanie dlhu. J. B. im potvrdil, že vie, že manželka si požičiavala od viacerých ľudí pre nejakú Rómku, uznanie dlhu im podpísal a dohodli sa na úhrade. O. B. kontaktovala za účelom úhrady dlhy asi od marca 2017, ale tvrdila, že peniaze nemá, ale že sa nemá báť. Písala jej SMS správy so žiadosťami o vrátenie, aj napriek prísľubu jej peniaze nevrátila. O SMS komunikácii svedčí aj fotodokumentácia (č. I. 78 – 80).

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne A. L. zo dňa 25. 10. 2018 (č. I. 81 – 82), ktorá uviedla, že je sestrou O. B.. Koncom roka 2016 za ňou prišla sestra, že chce požičať peniaze cigáňom zo N., mená nehovorila, že požičala 3.000 Eur, že tá cigánka predala byt v E. a že peniaze z predaja bytu nemôže dostať, lebo má zastavený účet kvôli exekúciám a keď sa jej uvoľnia peniaze na účte, peniaze vráti a vráti aj peniaze, ktoré im ešte má dať, aby si splatili exekúcie. Hovorila jej, že tomu neverí, povedala jej, že jej môže požičať len 300 Eur. Odrádzala ju, začala plakať, hovorila, že 3.000 Eur, ktoré im požičala, je veľa a teraz má možnosť ich dostať späť. Presvedčila ju a dala jej 300 Eur, zmluvu nespísali. Niekedy v prvej polovici roku 2017 prišla za ňou sestra ešte raz, chcela požičať 220 Eur, že potrebuje dať peniaze tým istým cigáňom zo Šulekova, že majú zastavený účet, lebo dlžia na poplatkoch za odvoz komunálneho odpadu. Peniaze jej nepožičala a viac si od nej nepýtala. Po nejakej dobe prišla za ňou F. N. s tým, že sestra O. si od nej požičala peniaze a chce ich vrátiť, konkrétnu sumu jej neuviedla. Tiež sa jej ozvala L. T.. Vie, že si požičala aj od synovca N. F. sumu asi 500 Eur. Od J. B. vie, že si požičala peniaze od viacerých ľudí a všetko dala cigáňom zo Šulekova, že oni ju vozili po ľuďoch, jej známym, od ktorých si ona požičala a potom im požičané peniaze dala. Tiež od neho vie, že cigáňom dala aj rodinné zlato, celkom sumu okolo 50.000 Eur. Myslí si, že sestra má psychický problém, chodí aj ku psychiatrovi, lieči sa a cigáni to zneužili.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne L. E. zo dňa 14. 11. 2018 (č. I. 83 – 84), ktorá uviedla, že

pred Vianocami 2016 ju telefonicky kontaktovala O. B., že potrebuje požičať peniaze, že sa dostala do problémov, že má exekúcie na účte a potrebuje ho uvoľniť. Exekúcie mala mať kvôli nedoplatkom na zákonných poplatkoch za komunálny odpad. Potrebovala 1.000 Eur, a že keď to uhradí, tak sa jej uvoľní účet a hneď jej to vráti. S požičaním peňazí súhlasila, lebo vedela o jej zdravotných problémoch. Pre peniaze si prišla osobne na druhý deň do ambulancie do Piešťan, kde pracuje. Peniaze jej dala bez podpísania dokladu. Keď jej peniaze nevracala, snažila sa ju kontaktovať, ale neúspešne. Kontaktovali ju spolužiačky S. C. a A. G. a povedali jej, že aj oni požičali O. B. peniaze, tak sa dohodli, že ju spolu navštívia. Manžel si bol vedomý konania manželky a dohodli sa na splatení dlhu.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne L. T. zo dňa 14. 11. 2018 (č. I. 85 – 86), ktorá uviedla, že asi 3 dni pred Štedrým dňom v roku 2016 ju navštívila O. B., že potrebuje súrne požičať peniaze na vyplatenie dlhu alebo exekúcie, spomínala byť v E., že sú tam exekúcie a že ich potrebuje vyplatiť. Peniaze jej mala vrátiť behom týždňa. Peniaze jej požičala z kolegiality, boli aj Vianoce, myslela si, že má nejaké problémy a chcel jej pomôcť. Požičala jej 600 Eur, doklad nespísali, peniaze zobrala a viac sa neozvala. Asi po pol roku to riešila s jej synom L. B., ktorý jej robí účtovníctvo, a keď mu hovorila o pôžičke, o problémoch matky vedeli, a to, že si požičiavala od viacerých ľudí peniaze a potom ich nevracala. Ako k nej O. B. prišla, nevie, ale počula, že ju vozili nejakí Rómovia. Počula, že viacerí ľudia zo Šulekova jej požičali.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne S. C. zo dňa 14. 11. 2018 (č. I. 87 – 89), ktorá uviedla, že asi dňa 13. 12. 2016 ju kontaktovala telefonicky O. B., že by potrebovala finančne pomôcť. Pretože vedela o jej zdravotných problémoch, o operácii hlavy, pomohla jej a dňa 15. 12. 2016 prišla B. za ňou do Senca asi hodinu po telefonáte. Povedala jej, že dala šperky do úschovy a jej muž o tom nevie, že sa rozvádza a že by šperky chcela zobrať späť, že má dostať peniaze za pozemky a peniaze vráti do 13. 01. 2017. Potrebovala 1.300 Eur, túto sumu jej požičala a na papier napísala dohodu o pôžičke (č. I. 89). Po podpise zmluvy si O. B. zobrala peniaze a išla preč, nasadla do staršieho osobného motorového vozidla s matným tmavozeleným lakom, bol to asi sedan. Vozidlo šoféroval nejaký muž, Tancíková nasadla na miesto spolujazdca. B. jej peniaze do termínu nevrátila, ani sa už neozvala. Na stretávke v máji 2017 sa dozvedela, že aj iné spolužiačky boli kontaktované B. s tým, že potrebuje požičať peniaze, pričom jej požičali aj Bernardová a Pobjecká. J. B. o konaní manželky vedel, dohodli sa s ním na úhrade dlhu.

Postupom podľa § 277a ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne F. N. zo dňa 14. 11. 2018 (č. I. 90 – 91), ktorá uviedla, že v lete 2017 prišla za ňou O. B., že by potrebovala peniaze, že nejakému pánovi dlhuje 400 Eur. Odkázala ju na manžela alebo synov, ale B. jej povedala, že oni nemajú a od susedov si požičať nechce, aby ju neohovorili. Presviedčala ju, že sa nemusí báť, že jej to určite vráti, že na druhý deň jej prídu peniaze na účet v B.. Poznala ju, preto súhlasila a dala jej 400 Eur v 50-eurových bankovkách. Nikto pri tom nebol, zmluvu nespísali. Pretože peniaze neprišla na druhý deň vrátiť, snažila sa ju skontaktovať. B. jej povedala, že teraz nemá, ale že bude prvá, komu vráti, ale len sľubovala. Išla preto za jej sestrou A. L., ktorá jej povedala, že O. B. si požičala peniaze od viacerých ľudí a dáva to cigáňom. Konkrétne nevie, od koho si mala ešte požičať.

A. H. C., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zotrval na hlavnom pojednávaní (č. I. 648 – 649) na záveroch znaleckého posudku č. 90/2024 (č. I. 551 – 600), v zmysle ktorých sú u svedkyne – poškodenej O. B. prítomné organické zmeny osobnosti po operácii mozgu pre tumor a po prekonaní cievej ischemickej príhody, ktoré sa prejavujú v spomalenom toku myslenia, znížení mimiky, gestikulácie, znížení frustračnej tolerancie na záťaž, narušenými kognitívnymi funkciami, poruchami nálady. Svedkyňa bola v čase znaleckého vyšetrenia plne orientovaná miestom, časom a osobou, zmysel znaleckého vyšetrenia plne chápala. Toho času nie sú prítomné také poruchy staro a novo-pamäti, ktoré by zodpovedali dementnému syndrómu. Organické zmeny sú nevyliciteľné a trvalé. Znalec nediagnostikoval závažnú duševnú chorobu v zmysle demencie, psychotickej alebo afektívnej dekompenzácie, svedkyňa je schopná chápať zmysel trestného konania. Z psychiatrického hľadiska uvedená duševná choroba nebráni účasti svedkyne na súdnom pojednávaní. Znalec nezistil prítomnosť závažnej duševnej poruchy v pravom slova zmysle (demencia, psychotická porucha, mentálna retardácia, ťažké afektívne ochorenie), ktoré by sa prejavovalo závažnými poruchami pamäti alebo poruchami vnímania (halucináciami) či myslenia (bludmi), svedkyňa je teda schopná vnímať

a reprodukovať prežitú udalosť. U svedkyne nie sú dôvody pre vážne pochybnosti, či u nej nie je podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní znalec doplnil, že pokiaľ je v znaleckom posudku stanovená diagnóza F07.8 a F06.3, ide o duševnú chorobu, ktorou je zmena osobnosti jedinca po poškodení alebo disfunkcie mozgu buď chorobou alebo traumou, u svedkyne k tejto zmene prišlo po operácii nádoru, kedy sa u nej prejavujú zmeny v správaní, čo sa týka dôveryhodnosti, zvýšenej ovplyvniteľnosti až naivnej dobrosrdečnosti, kedy nie je schopná hlavne pod nátlakom dostatočne zhodnotiť svoje konanie a dôsledky z neho, často bývajú prítomné poruchy emotivity, čiže depresívne epizódy alebo epizódy miernej hyperaktivity až planého vtipkovania, čo u svedkyne bolo prítomné podľa lekárskeho nálezov psychiatra MUDr. Zachara, u jedincov s organickou poruchou osobnosti sa často vyskytujú i antisociálne prvky správania, napr. drobné krádeže, ktoré pred poškodením mozgu nezapadajú do profilu jedinca, niekedy pokles v sexuálnom živote alebo naopak sexuálna odbrzdenosť, v popredí sú i kognitívne poruchy, čo je znížený tok myslenia, strata vedomostí, avšak uvedená porucha nedosahuje stupeň demencie, čo bolo pri znaleckom vyšetrení i potvrdené.

Kognitívne poruchy, teda dostatočná zásoba vedomostí, bola potvrdená psychologickým vyšetrením, nakoľko tieto poruchy nedosahujú hĺbku demencie, čiže pri psychiatrickom vyšetrení menovaný môže mať dostatočný všeobecný prehľad, avšak až pri psychologickom vyšetrení sa potvrdí pokles intelektu oproti predchorobiu, čiže času pred poškodením mozgu. Kognitívne poruchy zodpovedajú aj za dostatočné plánovanie rozvážnych dôsledkov svojho konania alebo riešenie zložitých úkonov pracovnej sféry.

Všeobecne možno povedať, že mozog má schopnosť neuroplasticity, a teda čiastočne sebaobnovy poškodeného tkaniva, čiže niektoré funkcie mozgu sú schopné prebrať tie poškodené, v praxi sa často stretávame, že pacient po organickom poškodení mozgu (autonehoda alebo iné ochorenie, ktoré poškodí mozog) s odstupom času sa jeho výkon zlepší, čiže ihneď po poškodení mozgu je výkon mozgu zhoršený a časom a jeho regeneráciou sa stav zlepší, ale nie úplne vylieči. U svedkyne treba brať do úvahy i vyšší vek, kedy možno už fyziologicky predpokladať postupné ubúdanie mozgového tkaniva, čiže prognóza je skôr priaznivá a možno predpokladať, že postupným starnutím sa bude kognitívny výkon zhoršovať.

Pamäťové schopnosti svedkyne nedosahovali taká závažnú poruchu, aby mohla byť diagnostikovaná demencia, čiže svedkyňa bola plne orientovaná miestom a časom, osobou, bola zachovaná ich staropamäť, vedela, kedy sa narodili deti, koľko majú rokov, dokázala pomerne podrobne opísať skutok, avšak pri teste hodín, kedy mala zobrazíť požadovaný čas, čo ide o veľmi jednoduché a rýchle vyšetrenie, v tomto teste zlyhala, nedokázala adekvátne na hodinkách zakresliť čas, čo potvrdzuje, že sú prítomné mierne poruchy pamäte. Kvalitatívne sa vyjadriť k poklesu pamäťových schopností by sa dalo iba podrobným psychologickým vyšetrením a vyšetrením intelektu, ktoré by mohlo napovedať, o koľko pásiem v zmysle inteligencie svedkyňa poklesla pri organickom poškodení, avšak treba dodať, že u svedkyne nie sú známky demencie, čiže je ešte schopná si dostatočne uvedomovať základné prvky správania.

Svedkyňa je psychicky zdravá, je tam pokles ako intelektu, tak aj pamäťových schopností oproti norme, ale nie je ten pokles tak závažný, že by mala svedkyňa ťažké poškodenie novo či staropamäti a bola by v pásme demencie. Ilustračne možno povedať, že pokles intelektu v období pred poškodením mozgu s následným poškodením je znížený a je možné, že dosahuje úroveň jedincov so základným vzdelaním alebo jedincov s mentálnou subnormou, čiže vplyvom organického poškodenia zo svojho intelektu stratila, ale nie natoľko, že by boli už prítomné závažné poruchy pamäte.

Otázka vplyvu plynutia času na pamäťové funkcie u svedkyne je iluzórna, pretože znalec nedokáže zo psychiatrického vyšetrenia vyhodnotiť, či bude dochádzať k ďalšiemu poklesu intelektu alebo zostanú pamäťové schopnosti stabilné, k uvedenému by bolo vhodné opätovne realizovať psychologické vyšetrenie, ktoré by vedelo kvalifikovať úroveň terajších pamäťových schopností a porovnať ju s predchorobím. Prognóza je individuálna, svedkyňa nemá progredujúce ochorenie, teda ochorenie, ktoré by sa malo zhoršovať vekom, išlo o poškodenie mozgu po operácii tumoru, navyše v roku 2020 svedkyňa prekonala i cievnú príhodu, ktorá taktiež mohla zhoršiť výkon pamäťových schopností. Možno len všeobecne predpokladať, že prirodzene zvyšujúcim vekom sa bude i pamäť zhoršovať, čo je fyziologický jav i u zdravého jedinca.

Znalec teda nezistil závažné poruchy pamäte, ktoré by nasvedčovali tak hrubému zabúdaniu, aby svedkyňa splnila diagnózu demencie, ak je snaha kvalifikovať mierne poruchy pamäte, treba osloviť znalca z odboru psychológie.

Rovnako súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania a doplnených na hlavnom pojednávaní.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500204269 (č. I. 105 – 109) je zrejmé, že túto dňa 27. 11. 2017 uzavrela O. B. so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., a jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000 Eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500205337 (č. I. 110 – 112) je zrejmé, že túto dňa 15. 12. 2017 uzavrela O. B. so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., a jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000 Eur.

Zo záväznej žiadosti o pôžičku (č. I. 113 – 114) je zrejmé, že túto dňa 06. 12. 2017 podpísala O. B. a spoločnosť Zinc Euro, a. s., ňou žiadala o poskytnutie pôžičky vo výške 1.500 Eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500190862 (č. I. 115 – 117) je zrejmé, že túto dňa 24. 05. 2017 uzavrela O. B. so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., a jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.900 Eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500190140 (č. I. 118 – 120) je zrejmé, že túto dňa 17. 05. 2017 uzavrela O. B. so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., a jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.400 Eur.

Z rámcovej zmluvy a k nej pripojenej záväznej žiadosti o pôžičku (č. I. 121 – 125) je zrejmé, že túto dňa 11. 04. 2017 podpísala O. B. a spoločnosť Zinc Euro, a. s., ňou žiadala o poskytnutie pôžičky vo výške 900 Eur.

Z výpisov z účtu vedeného L. G. (č. I. 127 – 155), patriaceho O. B., je zrejmý prehľad výberu jednotlivých súm, a to:

- dňa 19. 12. 2016 vo L. Leopoldov vo výške 450 Eur,
- dňa 17. 02. 2017 v Auparku Piešťany vo výške 210 Eur + vo VÚB Leopoldov vo výške 380 Eur,
- dňa 29. 03. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 630 Eur,
- dňa 30. 03. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 170 Eur + 170 Eur,
- dňa 12. 04. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 900 Eur,
- dňa 19. 04. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 400 Eur,
- dňa 20. 05. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 10 Eur + 370 Eur,
- dňa 21. 05. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 30 Eur,
- dňa 22. 05. 2017 vo VÚB Piešťany vo výške 370 Eur + 1.000 Eur,
- dňa 29. 05. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 430 Eur + v Auparku Piešťany vo výške 570 Eur + 730 Eur,
- dňa 20. 06. 2017 vo L. Leopoldov vo výške 550 Eur + 860 Eur,
- dňa 21. 06. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 860 Eur,
- dňa 19. 07. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 10 Eur + 380 Eur,
- dňa 21. 07. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 30 Eur,
- dňa 22. 08. 2017 výber vo výške 1.600 Eur,
- dňa 20. 09. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 320 Eur,
- dňa 09. 11. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 320 Eur,
- dňa 10. 11. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 250 Eur,
- dňa 11. 11. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 430 Eur,
- dňa 17. 11. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 180 Eur,
- dňa 18. 11. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 40 Eur,
- dňa 20. 12. 2017 vo VÚB Leopoldov vo výške 320 Eur.

Z prehľadu platieb (č. I. 156) je zrejmé, že F. G. prevzala od O. B. v dňoch 09. 11. 2017, 10. 11. 2017 a 13. 12. 2017 celkom sumu 8.323 Eur (320 Eur + 250 Eur + 395 Eur + 320 Eur + 1.000 Eur + 50 Eur + 50 Eur + 1.000 Eur + 1.500 Eur + 430 Eur + 608 Eur + 320 Eur + 430 Eur + 430 Eur + 1.220 Eur).

Zo zmluvy o pôžičke (č. I. 157) vyplýva, že dňa 11. 07. 2017 prevzala Záložňa Karol – komisionálny predaj so sídlom v Hlohovci od F. G. zlaté šperky, za čo jej bola poskytnutá suma vo výške 280 Eur.

Zdravotný stav svedkyne – poškodenej O. B. preukazuje lekárska správa (č. I. 159).

Z prehľadu exekučných konaní (č. I. 160 – 172) je zrejmé, že proti F. G. sa viedlo celkom 32 exekúcií.

Z lustrácie v katastri nehnuteľností (č. I. 173 – 175) vyplýva, že v období od 01. 10. 2016 do 19. 10. 2018 nebola F. G. vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne (č. I. 187) vyplýva, že F. G. bola naposledy zamestnaná do 02. 11. 2011 ako dohodár prostredníctvom personálnej agentúry Picasso, s. r. o. a do 12. 03. 2013 poberala príspevok za starostlivosť o dieťa do 6 rokov.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec (č. I. 188, 191 – 192) vyplýva, že F. G. nebola v jeho evidencii a poberala prídavok na deti od 01/2005 vo výške 47,04 Eur mesačne.

Z lustrácie bánk (č. I. 193 – 210) je zrejmé, že F. G.:

- nemá vedený účet ani dispozičné oprávnenie k iným účtom v B. G., F., ani v E. G., F.,
- nie je evidovaná ako klient Poštovej banky, a. s., Sberbank Slovensko, a. s., Všeobecnej úverovej banky, a. s., UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., ani Československej obchodnej banky, a. s.,
- má evidovaných 5 vkladných knižiek v Q. Q., F., a to so zostatkami od 7,15 Eur do 7,90 Eur.

Z vkladu v hotovosti (č. I. 410) vyplýva, že obžalovaná uhradila na účet poškodenej O. B. dňa 15. 07. 2020 sumu vo výške 100 Eur.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd opätovne hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nasvedčujú záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tento kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona.

K výroku o vine

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, pretože všetky dôkazy tvoria logickú reťaz, ktorá bezpečne vedie k záveru o vine obžalovanej zo spáchania žalovaného trestného činu a vyracia jej obranu.

Dôkazná situácia sa pritom neoslabilá ani po doplnenom dokazovaní a po opätovnom zhodnotení vykonaných dôkazov po zrušení rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/11/2019 zo dňa 29. 09. 2020, uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/7/2021 zo dňa 07. 09. 2021.

Vykonané dôkazy sú vierohodné, prípustné a získané zákonným spôsobom. Napokon, zákonnosť či procesnú použiteľnosť dôkazov, o ktoré súd opiera svoje rozhodnutie, obžalovaná ani nenamietala a tieto boli podrobené aj prieskumu odvolacím súdom.

Postupujúc v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku, kedy súd pri svojom rozhodovaní prihliada len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané, bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaná za účelom získania majetkového prospechu a obohatenia sa na škodu cudzieho majetku uvedením poškodenej O. B. do omylu vylákala postupne od poškodenej peniaze a zlaté šperky, a to pod zámienkou, že potrebuje peniaze na vybavenie úveru v banke a vyplatenie exekúcií, pričom poskytnuté peňažné prostriedky v ňou určenom čase po tom, ako vyplatí exekúcie a predá byt v E., nevrátila, pričom v skutočnosti obžalovaná žiaden úver nevybavovala a ani nevrátila byt v E., a peniaze nevrátila.

V zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd pritom hodnotil produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti a bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala.

Súd zároveň sústredil svoju pozornosť na trestnoprávne relevantné skutkové okolnosti.

Z vykonaného dokazovania, opierajúc sa tiež o právny názor vyslovený odvolacím súdom, mal okresný súd jednoznačne preukázané, že obžalovaná skutočne od poškodenej prevzala finančnú hotovosť v rôznych sumách, ktorú jej s výnimkou sumy 100 Eur, poukázanej poškodenej až v priebehu v poradí prvého odvolacieho konania, nevrátila späť, a to aj napriek prísľubu.

Tiež bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná ako dôvod „pôžičiek“ udávala predaj bytu v Piešťanoch, vyrovnanie si debetných zostatkov na účte, vyrovnanie dlhov, ako aj ďalšie iné dôvody, pre ktoré si od poškodenej opakovane požičiavala rôzne sumy peňazí.

Nebolo sporné ani to, že poškodená odovzdávala finančné prostriedky obžalovanej v hotovosti a v rôznych sumách. Poškodená za účelom odovzdania peňažných prostriedkov použila finančné prostriedky uložené na svojom osobnom účte, finančné prostriedky svojho syna – svedka F. B. uložené v domácnosti poškodenej, ako aj prostriedky uložené vo svojej domácnosti spolu s manželom – svedkom J. B. na bežnú spotrebu, ďalej peňažné prostriedky požičaných od svedkyň A. G., A. L., L. E., L. T., S. C., F. N. a iných osôb, finančné prostriedky získané založením rodinných šperkov v záložni a tiež finančných prostriedkov, ktoré mala poškodená k dispozícii na základe poskytnutých spotrebiteľských úverov od Všeobecnej úverovej banky, a. s., resp. od nebankových inštitúcií – Profi Credit Slovakia, s. r. o., Zink Euro, s. r. o.

Procesné strany nesporovali ani odovzdanie zlatých šperkov obžalovanej a hodnotu, ktorú za založené šperky obžalovaná zo záložne dostala, pričom podľa vyjadrenia obžalovanej si sumu 80 Eur nechala a sumu 200 Eur dala poškodenej. Poškodenú uvedené žiadnym spôsobom nenamietala.

Rovnako bolo v konaní preukázané, že obžalovaná si peňažné prostriedky vyberala z bankového účtu patriaceho poškodenej aj sama, nakoľko disponovala jej bankomatovou kartou a mala vedomosť aj o PIN kóde k predmetnej karte.

Nesporným bolo i to, že k odovzdávaniu hotovosti medzi poškodenou a obžalovanou dochádzalo bez prítomnosti tretej osoby. Poškodená si pritom viedla písomný prehľad o požičaných peniazoch, ktorý jej obžalovaná vlastnoručne podpísala.

Spornou otázkou však zostalo, aká škoda bola konaním obžalovanej spôsobená poškodenej, t. zn. v akej celkovej výške vylákala obžalovaná peňažné prostriedky od poškodenej s prísľubom ich vrátenia.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k obžalobnému tvrdeniu opísanému v skutkovej vete obžaloby, podľa ktorého mala obžalovaná svojím konaním spôsobiť poškodenej škodu vo výške minimálne 43.923 Eur.

Poškodená O. B. si nárok na náhradu škody uplatňovala rozdielne ako v prípravnom konaní (55.000 Eur), tak aj na hlavnom pojednávaní pri výslovnom vyhlásení (40.923 Eur), rovnako tak aj poškodený J. B., manžel O. B., ktorý si z titulu spoločných prostriedkov uplatnil v prípravnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 40.000 Eur a na hlavnom pojednávaní vo výške 43.000 Eur.

Vo svojej výpovedi pred súdom poškodená uvádzala rôzne sumy peňazí, ktoré mala požičať obžalovanej, tieto však boli rozporné v porovnaní so sumami uvádzanými na oboznámených listinách, najmä pokiaľ ide o výpisy z bankového účtu, či písomné potvrdenie o prevzatí peňažných prostriedkov obžalovanou. Hoci poškodená na hlavnom pojednávaní úplne presne uvádzala sumy jednotlivých pôžičiek, ktoré jej boli poskytnuté svedkyňami F. N., S. C., A. G., L. T. a L. E., v konaní pred súdom sa nepreukázalo, že takto získané peniaze poškodená reálne odovzdala práve obžalovanej, keďže okrem obžalovanej mala poškodená požičiavať peniaze aj iným osobám, a to P. G. a ďalšej osobe, ktorú poškodená nechcela menovať.

Z oboznámených listín, najmä tých, ktoré sa týkajú poskytnutia spotrebiteľských úverov, je nepochybné, že poškodená uzatvárala či už s bankovými alebo nebankovými subjektami zmluvy, na základe ktorých jej bol poskytnutý úver, a tiež s výpisov z účtov je zrejmé, že na účte poškodenej boli realizované viaceré výbery, avšak dokazovaním sa nepodarilo preukázať, či peňažné prostriedky pripísané na účet poškodenej ako úver alebo výbery z účtu boli ďalej poskytnuté poškodenou vo forme pôžičiek ďalším osobám (keďže z bankových výpisov je zrejmé, že z účtu boli hradené aj bežné náklady na chod domácnosti), resp. výlučne obžalovanej, príp. že výbery boli realizované práve obžalovanou, keďže aj poškodená na hlavnom pojednávaní potvrdila, že výber z bankomatu zrealizovať dokáže. Navyše, pokiaľ aj boli na účet poškodenej pripísané viaceré sumy titulom spotrebiteľského úveru, môže vyvstať pochybnosť, či tieto prostriedky neboli použité prípadne aj na úhradu dlhu poškodenej u iných osôb – svedkov, ktorí poškodenej požičiavali peniaze, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh voči týmto svedkom bol uhradený, resp. poškodený J. B. sa s týmito svedkami dohodol na úhrade týchto dlhov.

Pri určovaní výšky škody spôsobenej poškodenej súd vychádzal predovšetkým z vlastnoručne spísaného a podpísaného vyhlásenia – písomného potvrdenia obžalovanej o prevzatí finančnej hotovosti od poškodenej, v ktorom sú uvedené jednotlivé sumy odovzdané obžalovanej s uvedením dátumov, ktoré vyhlásenie možno chápať ako uznanie dlhu, a to aj s poukazom na vyjadrenie obžalovanej, ktorá uznala prevzatie finančných prostriedkov od poškodenej v sumách uvedených v tomto vyhlásení, t. j. spolu vo výške 8.323 Eur.

Súd mal ďalej preukázané, že poškodená poskytla obžalovanej tiež sumu minimálne vo výške 2.500 Eur, a to vychádzajúc z výpovede svedkyne P. G., ktorá opísala stretnutie obžalovanej s poškodenou, pri ktorom bola prítomná, a pri ktorom poškodená odovzdala obžalovanej obálku s peniazmi a po odchode poškodenej dala obžalovanej svedkyni z obálky od poškodenej sumu 2.500 Eur s tým, že je to polovica z toho, čo jej dala poškodená.

Pretože poškodená v priebehu konania uvádzala, že peniaze požičiavala aj svedkyni P. G., pričom však nevedela konkretizovať v akej výške, súd nevedel posúdiť, či poškodená mala na mysli uvedených 2.500 Eur (t. j. polovica z peňazí odovzdaných obžalovanej v obálke) alebo okrem toho došlo aj k odovzdaniu inej sumy peňazí práve tejto svedkyni, a preto pri zisťovaní výšky škody spôsobenej poškodenej odovzdaním peňažnej hotovosti obžalovanej súd zohľadnil len sumu 2.500 Eur ako sumu, ktorú si obžalovaná ponechala (t. j. druhú časť z peňazí odovzdaných obžalovanej v obálke).

Celkovú výšku peňazí, o ktoré bol majetok poškodenej zmenšený konaním obžalovanej, tak súd ustálil na sumu 10.903 Eur (8.323 Eur podľa potvrdenia + 2.500 Eur ako polovica z peňazí z obálky + 80 Eur za založené zlaté šperky), o ktorej súd nemal žiadne pochybnosti.

Keďže o ostatnom rozsahu škody, ktorá mala byť podľa obžaloby spôsobená poškodenej konaním obžalovanej minimálne až vo výške 43.923 Eur, zostali pochybnosti, súd tieto vyhodnotil v prospech obžalovanej za použitia zásady in dubio pro reo.

Možno teda skonštatovať, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo odstrániť rozpory a nezrovnalosti vo výške nárokov na náhradu škody uplatnených poškodenými a výškou škody tak, ako bola preukázaná v konaní pred súdom.

Svedecké výpovede súd vyhodnocuje tak, že tieto sa týkajú jednej a tej istej udalosti, nie sú medzi nimi podstatné rozpory o skutočnostiach, ktoré sú aj predmetom skutku, navzájom si v zásadných otázkach neodporujú, a nakoľko súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede niektorej z uvedených osôb, súd dospel k záveru, že bez dôvodných pochybností je týmito výpoveďami preukázaná vina obžalovanej. Pokiaľ sa medzi svedeckými výpoveďami vyskytli aj rozdiely, súd tieto nepovažoval za zásadný nedostatok.

Čo sa týka vierohodnosti výpovede svedkyne – poškodenej O. B., tu súd osobitne uvádza, že aj túto svedeckú výpoveď možno považovať a vyhodnotiť ako vierohodnú, a to aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania, podľa ktorých duševná choroba poškodenej súvisiaca s operáciou mozgu sa prejavuje zmenami v správaní, čo sa týka dôveryhodnosti, zvýšenej ovplyvniteľnosti až naivnej

dobrosrdečnosti, kedy nie je schopná hlavne pod nátlakom dostatočne zhodnotiť svoje konanie, avšak táto porucha u poškodenej nedosahuje stupeň demencie, z čoho je zrejmé, že poškodená je plne orientovaná a pamäťové schopnosti nie sú natoľko znížené, že by nevedela chápať zmysel trestného konania.

Vierohodnosť všetkých svedeckých výpovedí je pritom podporená aj na hlavnom pojednávaní vykonanými listinnými dôkazmi.

I keď z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/7/2021 zo dňa 07. 09. 2021, vyplynulo, že povinnosťou okresného súdu bude opätovne preskúmať záznam OR PZ Trnava zo dňa 22. 11. 2018, súd tento nepreskúmal a urobil tak preto, že túto listinu nepovažoval za dôkaz v zmysle ustanovení Trestného poriadku (viď odôvodnenie nevykonania dôkazov).

Podľa výsledkov vykonaného dokazovania súd (pri zachovaní totožnosti skutku) v rozsudku upravil skutkovú vetu oproti obžalobe, a to najmä čo do rozsahu škody spôsobenej poškodenej, keď medzi konaním obžalovanej a škody spôsobenej poškodenej je daný vzťah príčinnej súvislosti.

Obžalovaná mala motív na spáchaní trestného činu, a to najmä z dôvodu jej sociálnych, majetkových a finančných pomerov, čo mal súd preukázané z oboznámených listín, podľa ktorých je obžalovaná nezamestnaná, bez legálneho zdroju príjmu, v rozhodnom čase bola len poberateľkou prídavku na dieťa, proti obžalovanej sa viedlo veľké množstvo exekučných konaní, pritom sama obžalovaná uvádzala, že peniaze poskytnuté poškodenu prehrala v herni. A práve lákavá vidina získania majetkového prospechu zneužitím choroby a veku poškodenej jej uvedením do omylu mohli byť faktormi, ktoré viedli obžalovanú k spáchaniu majetkovej trestnej činnosti, a to aj za využitia dôverčivosti, ľahkej ovplyvniteľnosti poškodenej a až jej naivnej dobrosrdečnosti.

Súd mal nepochybne za preukázané, že poškodená podľa znalca trpela organickou poruchou osobnosti s atrofiou mozgu, v dôsledku ktorej nevedela rozpoznať dôsledky svojho konania. Obžalovaná o veku a jej statuse ako dôchodkyne vedela, tiež mala vedomosť o jej zdravotnom stave.

Súd po vykonanom dokazovaní a po zohľadnení účinnosti novely Trestného zákona od 06. 08. 2024 dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona, pretože je nepochybné, že obžalovaná sa protiprávneho konania dopustila na chránenej osobe – osobe vyššieho veku a chorej osobe, a spôsobila jej malú škodu.

Zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu a spácha taký čin na chránenej osobe.

Malou škodou sa podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 Eur (škodou väčšou je až škoda prevyšujúca sumu 20.000 Eur).

V podanej obžalobe sa obžalovanej kládlo za vinu, že predmetný trestný čin spáchala na chránenej osobe – osobe vyššieho veku a chorej osobe. Poškodená O. B. mala v čase spáchania skutku takmer 62 rokov, pričom jej zdravotný stav mal súd preukázaný lekárskou správou aj výsledkami znaleckého dokazovania, podľa ktorého poškodená v čase činu trpela duševnou chorobou vyvolanou poškodením mozgu.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku, t. j. osoba staršia ako šesťdesiat rokov (§ 127 ods. 3 Trestného zákona).

Podľa § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie chorá osoba, t. j. osoba, ktorá v čase činu trpí fyzickou chorobou alebo duševnou chorobou, aj keď prechodnou, bez ohľadu na to, či je dočasne práceneschopná, ako aj osoba so zmenenou pracovnou schopnosťou, invalidná osoba alebo osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom intenzita takej choroby alebo postihnutia zodpovedá ťažkej ujme na zdraví (§ 127 ods. 6 Trestného zákona).

Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Súvislosť medzi trestným činom, vekom a zdravotným stavom chránenej osoby musí byť pri úmyselných trestných činoch aspoň uzrozkovanie (t. j. aj stav ľahostajnosti; nepriamy úmysel) s tým, že ide o takúto osobu, ale z okolností prípadu musí vyplývať, že môže ísť o takúto osobu a že tento fakt môže byť aspoň čiastočne nápomocný pri páchaní trestného činu. Ak fakt, že ide vo všeobecnosti o chránenú osobu, nemal vôbec žiadny vplyv na motiváciu páchatela spáchať trestný čin, ani na jeho uzrozkovanie, že mu táto okolnosť môže pomôcť pri páchaní trestného činu, ani na priebeh trestného činu, hoci aj ide o úmyselný trestný čin, nepôjde o znak chránená osoba podľa § 139 Trestného zákona.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/65/2013, podľa ktorého:

I. Ustanovenie § 18 Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 2 Trestného zákona upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale aj subjektívne.

II. V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, spravidla pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vyšší vek poškodeného spájal s jeho menším odporom alebo slabšou odvetou alebo s umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, prípadne s inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.

Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa predpokladá aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení § 139 ods. 1 Trestného zákona o chránených osobách.

Poškodená O. B. bola v skutkovej vete obžaloby konkretizovaná okrem svojho mena a priezviska aj rokom narodenia, a to práve z dôvodu, že sa obžalovanej ako kvalifikačný znak pričítava práve spáchanie trestného činu na chránenej osobe – osobe vyššieho veku v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Rovnako bola poškodená konkretizovaná aj duševnou chorobou, ktorou v dôsledku poškodenia mozgu trpí, a to z dôvodu pričítania kvalifikačného znaku chránenej osoby – osoby chorej v zmysle § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona. Tieto skutočnosti boli následne explicitne vyjadrené aj v právnej vete a právnej kvalifikácii obžaloby ustanovením § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o subjektívnu súvislosť veku poškodenej ako chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona so spáchaním skutku a tiež choroby poškodenej ako chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že obžalovaná bola uzrozkovaná a mala vedomosť o tom, že poškodená O. B. je osobou vyššieho veku, pretože ju pred spáchaním trestného činu poznala, pričom zneužila aj jej zdravotný stav, keď vedela, že je po operácii hlavy a vyjadrila sa, že „nie je v poriadku, je narušená na hlavu“ a jej muž z nej chcel spraviť nesvojprávnu osobu. Poškodená bola naivná a verila, že obžalovaná jej požičané peniaze vráti, čo obžalovaná zneužila, súc si vedomá dôverčivosti, ovplyviteľnosti a dobrosrdečnosti poškodenej, keď na požiadanie poškodená vždy obžalovanej peniaze poskytla a bola obžalovanej vždy v otázke požičania peňazí nápomocná a konala podľa jej pokynov.

Súd má tak za to, že takéto označenie poškodenej v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, za súčasného vyjadrenia i v právnej vete, je dostačujúce na to, aby súd vychádzal z právnej kvalifikácie, ktorej súčasťou je tento kvalifikačný znak v zmysle § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona.

Obligatónnymi znakmi objektívnej stránky žalovaného trestného činu sú protiprávne konanie, následok a príčinný vzťah (tzv. kauzálny nexus) medzi konaním páchatela a následkom. Všetky tieto znaky musia byť spojené aj so subjektívnou stránkou skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, teda s úmyslom páchatela podvodným konaním seba alebo iného obohatiť, a to uvedením niekoho do omylu alebo využitím niečieho omylu. Páchatel teda predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Následkom takéhoto konania je škoda na cudzom majetku, teda ujma majetkovej povahy, a to v podobe zmenšenia majetku alebo v podobe ušlého zisku poškodeného, spôsobená protiprávnym konaním páchatela trestného činu.

Konaním obžalovanej vznikla na majetku poškodenej škoda, a to najmenej vo výške 10.903 Eur, t. zn. malá škoda. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita, pretože bez protiprávneho konania obžalovanej, ktoré spočívalo v uvedení poškodenej do omylu v tom, že jej požičané peniaze vráti, by ku škode na majetku poškodenej neprišlo.

Vo vzťahu k úmyslu obžalovanej súd uvádza, že zo spôsobu spáchania skutku obžalovanou a udalostí, ktoré mu predchádzali, možno vyvodiť záver, že zavinenie obžalovanej je potrebné hodnotiť ako úmysel priamy podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože v jej konaní je zahrnutá tak vedomostná, ako aj vôľová zložka konania vo vzťahu k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Obžalovaná konala vedome, od začiatku v úmysle podvodným spôsobom na škodu poškodenej uvedením ju do omylu získať majetkový prospech a takto seba obohatiť, pričom obžalovaná vedela, že poškodená sa nebude vedieť pre svoj vek a zdravotný stav účinne brániť, čo obžalovaná využila, poškodenú uviedla do omylu a spôsobila jej tým malú škodu.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov súd preto vyslovil spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal, že tento spáchala ako trestne zodpovedný páchatel' obžalovaná, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a že konaním obžalovanej došlo u poškodenej ku vzniku škody.

S poukazom na námietky a vyjadrenia obžalovanej, resp. jej obhajkyne, súd uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008-1, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

K nevykonaniu dôkazov

Obžaloba navrhovala vykonať dôkaz prečítaním záznamu – vyčíslenia (č. I. 158), ktorý súd s poukazom na § 277 ods. 2 Trestného poriadku ako nedôvodný odmietol vykonať, keďže úradný záznam nie je dôkazom v zmysle Trestného poriadku. Dôkazom je len výsluch osoby, ktorá ho vypracovala, avšak takýto dôkaz navrhnutý nebol.

Rovnako súd s poukazom na ustanovenie § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou, a to znalecké dokazovanie pribratím znalca psychológa za účelom zhodnotenia poklesu pamäťových schopností svedkyne – poškodenej O. B., keďže táto okolnosť je vzhľadom na skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozsudku nepodstatná pre rozhodnutie, a to najmä za situácie, keď v konaní bolo nesporné, že obžalovaná od poškodenej opakovane prevzala finančnú hotovosť. Navyše, znalec MUDr. Ivan Karbula sa jednoznačne vyjadril, že O. B. netrpí závažnou duševnou chorobou v zmysle demencie, psychotickej alebo afektívnej dekompenzácie, ale je plne orientovaná a je schopná chápať zmysel trestného konania a tiež je schopná vnímať a reprodukovať prežitú udalosť. V kontexte výsledkov vykonaného dokazovania je irelevantné, či u poškodenej prišlo k poklesu pamäťových schopností a v akom rozsahu by sa prípadný pokles mohol odzrkadliť na zapamätávaní si skutočností, o ktorých poškodená vypovedala, najmä ak pamäťové schopnosti sa vo všeobecnosti podľa znalca prirodzene zhoršujú zvyšujúcim sa vekom.

Súd podotýka, že konanie pred súdom je kontradiktórne, v rámci ktorého súd rozhoduje na základe návrhov strán. Len výnimočne (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku) súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Takáto iniciatíva súdu je však limitovaná rovnosťou strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku).

Záverom je potrebné uviesť, že súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán a ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné,

keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišné od predstáv a želaní obžalovaného nie je porušením práva na obhajobu ani zásady rovnosti zbraní.

K výroku o treste

Z odpisu registra trestov (č. I. 661 – 662) vyplýva, že obžalovaná má celkom 10 záznamov za rôznorodú, prevažne majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 105T/45/2023 zo dňa 10. 10. 2024, právoplatným dňa 02. 07. 2025 (viď pripojený spis), keď jej za trestný čin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skutku sa pritom dopustila v období máj 202 až do 18. 12. 2020 (súbeh bol prerušený – viď 9. záznam odpisu registra trestov).

Pokiaľ ide o odsúdenia predchádzajúce skutku spáchanému v prejednávanej veci, prvých 6 odsúdení súd nezohľadňuje, keďže tieto má odsúdená zahľadené a hľadá sa ňu, akoby nebola odsúdená.

Čo sa týka v poradí 9. záznamu v odpise registra trestov, tento je vo vzťahu k ukladaniu trestu irelevantný (prerušený súbeh), a to vzhľadom na záznam pod č. 7 a 8 odpisu registra trestov, keď sa jednalo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť s tu prejednávaným skutkom. Oproti rozsudku, sp. zn. 3T/11/2019 zo dňa 29. 09. 2020, zrušeným uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/7/2021 zo dňa 07. 09. 2021, však uloženie súhrnného trestu v danom prípade neprichádza do úvahy, a to vzhľadom na osvedčenie zo zákona, ku ktorému medzičasom došlo, čo vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/34/2018, ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/69/2018.

Z lustrácie z generálnej prokuratúry (č. I. 663 – 668) vyplýva, že voči obžalovanej nie je aktuálne vedené ďalšie trestné, čo potvrdzuje aj lustrácia z databázy súdov (č. I. 669 – 676).

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. I. 677 – 681) vyplýva, že obžalovaná má celkom 4 záznamy, v jednom prípade sa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a v troch prípadoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovňania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na dva roky až osem rokov.

U obžalovanej súd nevzhladol existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ani priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané, musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Napriek zahladeniu predchádzajúcich odsúdení, toto nebráni posudzovaniu obžalovanej ako osoby so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Možno preto obžalovanú posúdiť ako osobu so zníženým rešpektom k dodržiavaniu právnych predpisov, so sklonmi k protispoločenskému správaniu, teda nemožno konštatovať, že spáchanie trestného činu v prejednávacom prípade je len excesom vo vedení inak riadneho života.

Vychádzajúc z uvedeného je súd názoru, že trestom napĺňajúcim jeho účel po všetkých stránkach je trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň uvádza, že s prihliadnutím na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, súd tento trest neukladal obžalovanej ako nepodmienečný, ale jeho výkon podmienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, a to za uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorého súčasťou je jednak povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, a tiež povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Dĺžku skúšobnej doby považuje súd za primeranú okolnostiam, za ktorých obžalovaná trestný čin spáchala, a súčasne potrebnú na to, aby obžalovaná bolo schopná škodu spôsobenú trestným činom počas skúšobnej doby aj nahradiť (aj s prihliadnutím na výšku spôsobenej škody), keď ako súčasť probačného dohľadu bola obžalovanej uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, k čomu obžalovanej súčasne napomôže aj uložená povinnosť v skúšobnej

dobe sa zamestnať alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Obžalovaná si tak dôslednejšie uvedomí následky svojho správania a súčasne sa vyvaruje páchaniu trestnej činnosti v jej ďalšom živote. Zároveň sa tým zvýši aj istota poškodenej, že škoda, ktorá jej bola konaním obžalovanej spôsobená, jej bude nahradená, v opačnom prípade rozhodne súd o premene podmieneného trestu odňatia slobody a nariadi jeho výkon.

Súd uzatvára, že optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby trest nebol ani príliš mierny, a ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach obžalovanej, a preto, aby išlo o trest, musí obžalovaná túto ujmu reálne i pociťovať. Na druhej strane, nedôvodne prísny trest (bez zreteľa na zásadu individuálnej prevencie) nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaná zaujala k spáchanej trestnej činnosti sebakritický a kajúci postoj.

Podmienečným odsúdením súd vyjadruje obžalovanej dôveru a zároveň jej dáva možnosť, aby sa sama svojím správaním, bez izolácie od spoločnosti, pričínila o to, že výkon podmienne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však obžalovaná môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe určenej jej súdom viesť riadny život a splní uložené povinnosti.

Oproti predchádzajúcemu rozsudku súd uložil obžalovanej trest miernejší, a to z dôvodu novely Trestného zákona účinnéj od 06. 08. 2024, ktorou prišlo k zmene trestnej sadzby pre tu prejednávaný trestný čin (k jej zmierneniu v porovnaní s Trestným zákonom účinným do 05. 08. 2024), ako aj s poukazom na odstup času od spáchania skutku do rozhodnutia o ňom.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu vychádzal súd aj z toho, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmienčného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 09. 2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Trest uložený obžalovanej plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Súd vzhľadom na tieto dôvody považuje takto uložený trest obžalovanej za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému trestnému činu.

V tomto kontexte súd považuje za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

K výroku o náhrade škody

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná svojím konaním spôsobila poškodenej O. B. škodu nevrátením poskytnutých finančných prostriedkov vo výške najmenej 10.823 Eur a tiež neodovzdaním sumy 80 Eur za založené zlaté šperky. Poškodená si (v tejto časti) riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, a pretože výška spôsobenej škody je aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku a doposiaľ bola poškodenej uhradená len suma 100 Eur (dňa 15. 07. 2020), súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej O. B. škodu vo výške 10.803 Eur (10.903 Eur – 100 Eur). Túto povinnosť súd uložil obžalovanej aj vo vzťahu k poškodenému J. B., a to z titulu spoločných prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže ide o manžela O. B.. Súd preto obžalovanej uložil povinnosť uhradiť uvedenú sumu spoločne a nerozdielne.

Pretože si však poškodená O. B. uplatňovala nárok na náhradu škody v prípravnom konaní vo výške 55.000 Eur a na hlavnom pojednávaní vo výške 40.923 Eur, súd ju so zvyškom nároku na náhradu škody (nad sumu 10.803 Eur) odkázal na civilný proces, a rovnako tak aj poškodeného J. B., ktorý si

v prípravnom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 40.000 Eur a v konaní pred súdom vo výške 43.000 Eur.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody uplatňovaný poškodeným F. B., tento si neuplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku, keď nebolo zrejmé, z akých dôvodov si nárok na náhradu škody v ním uvedenej výške uplatňuje a toto nevyplývalo ani z vykonaného dokazovania, preto súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, majúc za to, že sa dôsledne riadil právnym názorom Krajského súdu v Trnave, vysloveným v uznesení, sp. zn. 3To/7/2021 zo dňa 07. 09. 2021.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí by zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.